

MAP 2110 Ruští výsadkáři včera hravě přešli po koruně hráze přehrady a zahájili přímý útok na Záporoží! Od velkoměsta na Dněpru je dělí posledních 20km. Ruská válečná operace “S-K” vstoupila do první fáze. Co lze od nové ruské ofenzívy očekávat? A kdy začne naplno? Analýza.

 michalapetr.com/map-2110-rusti-vysadkari-vcera-hrave-presli-po-korune-hraze-prehrady-a-zahajili-primy-utok-na-zaporozi-od-velkomesta-na-dnepru-je-deli-poslednich-20km-ruska-valecna-operace-s-k-vstoupila-do-prvn

Michael Svatoš

Velká ruská operace na “osvobození” aglomerace Slavjansk-Kramatorsk (250 000 obyvatel před válkou) začala. Druhým cílem je velkoměsto Záporoží na Dněpru. Ukrajinská vojska utrpěla u Kursku katastrofální ztráty, pouze 14% útočníků přežilo, ranění nebyli evakuováni a umírali celé dny, ponechání svému osudu. Žádný vyšší velitel se na bojišti raději ani neukázal.

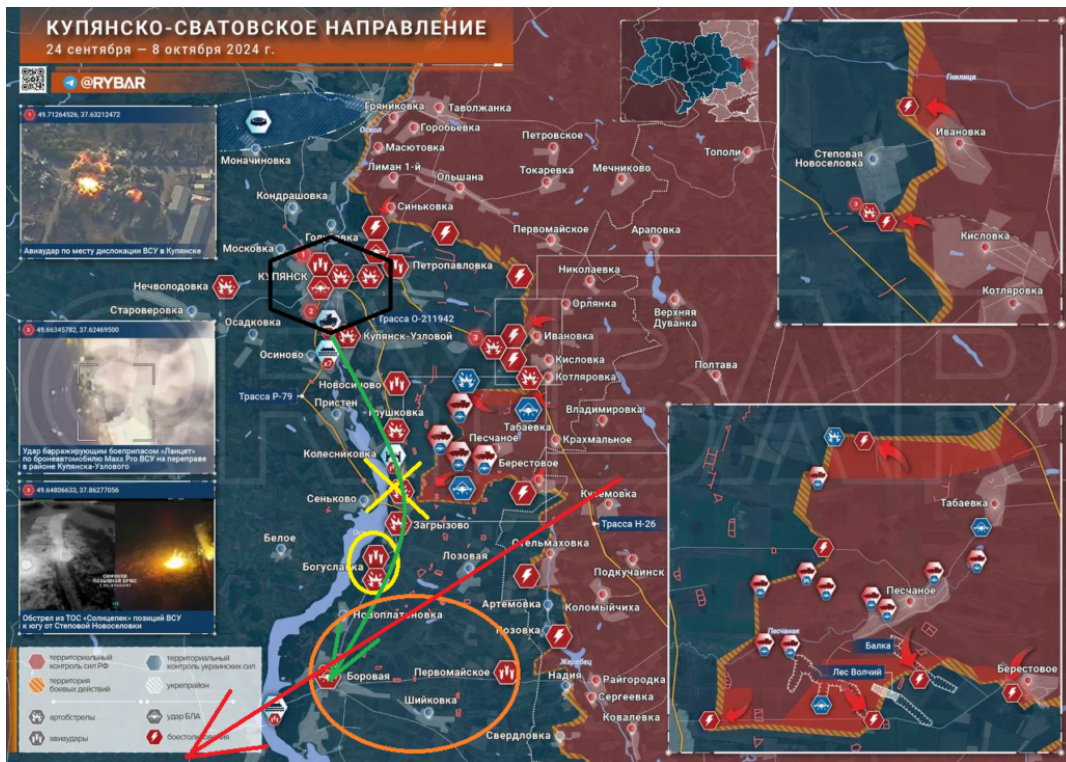
Z posledních pohybů ruských operačních skupin generálů Nikoforova a Mordvičeva se zdá být zřejmý zámysl nové ruské jarní ofenzívy, která cílí na osvobození posledních velkých měst nového ruského území v tzv. gubernii Doněck. Cílem operace je, vyhnout se zničení obou měst aglomerace “S-K” při jejich dobývání. Zámysl operace “S-K” vysvětlíme postupně a souvislostech, protože jde o velmi komplexní operaci.

Český informační “bizár” se opět překonává. Ačkoli včera vydaly ukrajinské státní úřady nové příkazy k okamžité povinné evakuaci obyvatel dalších charkovských vesnic a zdůvodnily je “přibližováním frontové linie”, (“наближення лінії фронту на Харківщині”), některá česká média vytrvale hlásila že, “Ukrajinci přešli do protiútoků v Charkovské oblasti“, a ruské pozice tam byly vyčištěny. Tento diametrální rozdíl mezi českými mainstreamovými hlášeními a válečnou realitou už trvá dva celé měsíce. Tzv. “Obrat u Charkova” veřejně vyhlásil koncem srpna samotný vůdce “Z”, a česká média se okamžitě pustila do práce, a začala hlásit ukrajinské postupy vpřed.

Srovnání českých vítězných hlášení s nařízeními charkovské vojenské správy kyjevského režimu jsou ovšem značně tristní. Od zahájení (28. srpen 2024) tzv. “Zelenského Obratu u Charkova”, nařídila jeho vlastní Soldateska (24. září) z důvodu postupu Rusů na Charkov, (Через просування росіян на Харківщині), vyklidit 15 vesnic. 25. září si už velitelé elitních batalionů ze 77. úderné výsadkové brigády Soldatesky vychvalované českými médii za moderní útočnou pěst Ukrajiny, které generál Syrskyj vrhl proti Rusům, aby splnily vůdcův slib Velkého obratu u Charkova, stěžovali, “že Rusové je už obkličují, a vzali už pod palbu všechny jejich zásobovací i ústupové cesty, a už brzy dosáhnou jihovýchodního břehu řeky Oskol. A včera 8. října už Soldateska nařídila i vyklizení posledních dvou vesnic na levém břehu Oskolu ve směru na hlavní logistický uzel východně od Charkova Kupjansk.

Útoky na charkovském válčišti vedou odděleně od sebe, ze severu generál Lapin, a z východu od Luhanska generál Nikiforov. Dosud nebylo nijak jasné, jaké konečné válečné instrukce vlastně oba generálové dostali od nejvyššího ruského velitele generála Gerasimova. Z hlášení charkovské vojenské správy Ukrajiny o vyklizení vesnic nicméně jasně plyne, že podzimní hlavní postup vpřed koná Nikiforova operační skupina Západ. Ta je analyticky nazývána “podivná”, protože je 2. nejsilnější ze všech šesti ruských operačních skupin, které proti Ukrajině nyní bojují. Nikiforov má ze všech ruských generálů největší tankové i mechanizované zálohy. Ale do začátku letošního podzimu byl Nikiforov znám tím, že je zatím nikdy nenasadil do boje. A až na malé výjimky tyto zálohy do bojů nezasazuje ani teď.

Klíčové pro pochopení hlavního operačního cíle, který Nikiforov od Gerasimova obdržel, jsou vyklizené vesnice. Jejich většina se nachází v tzv. Izjumském rajónu Charkovské oblasti, a to znamená, že generál Nikiforov si čistí cestu k řece Oskol, aby ji na několika místech násilně překročil a ze severovýchodu zaútočil na město Izjum.

Severní část současného postupu ruské “podivné” operační skupiny Západ generála Nikiforova směrem na Izjum a Kupjansk.

Červená šipka = obecný směr postupu na Izjum přes městečko Borova. Černý hexagon = Kupjansk. Oranžový kruh = obkličovaná 77. úderná výsadková brigáda. Tu na severu už Rusové odřízli od zásobování z Kupjanska = zelená čára, a na jihu mimo mapu obdobně ze Slavjanska. Zásobování přes přehradu na řece Oskol není možné, protože Rusové zbořili most. Žluté kolečko = vesnice Boguslavka, včera 8. října nařídila Charkovská Soldateska jejím obyvatelům nucené vysídlení, podle velitelů 77. brigády je už zásobování od 25. září přes vesnici kvůli ruským dronům a dělům nemožné. Žlutý křížek = místo, kde už Rusové takřka dosáhli přehrady na řece Oskol. Nikiforov po obsazení Kupjansku vyjde na sever v ústřety Lapinovi ve Volčansku u Charkova, a současně se bude po západním břehu řeky Oskol tlačit na jih. Třemi proudy na jih, z Kupjanska podél západního břehu Oskolu, přes Borovy tímtéž směrem, a přes Izjumske na Izjum, (obojí mimo mapu), pak bude nejspíš Nikiforov obkličovat Slavjansk ze severozápadu. Včera nařídila charkovská soldateska nejen vyklizení Bohuslavky (žluté kolečko na mapě), ale i Izjumského (mimo mapu na jihu), odkud se otevírá třetí cesta na Izjum, při které není třeba překročit přehradu na Oskolu, ale jen samotnou řeku. Zdá se tak, že svým složením velmi silná, ale dosud velmi neaktivní tzv. “podivná skupina” generála Nikiforova, nebyla vytvořena generálem

Gerasimovem zbůhdarma, ale aby ve správný okamžik vyrazila na jih generálu Mordvičevovi navstříc. Obdobně tak Lapinův jarní vpád na Volčansk u Charkova vytváří prostor pro Nikoforův postup na sever. Ruská vojenská škola za druhé světové války na rozdíl od německé a spojenecké preferovala právě takové mnohačetné rozčesávací útoky různými směry, na rozdíl od klasických dvou úderů sbíhavým směrem. Přičemž platilo, že čím byl Wehrmacht slabší, a na čím delší frontě bojoval, tím více rozčesávacích úderů, z nichž některé se potom svíraly, Sověti prováděli. Současný stav válčiště tak začíná ruskými operačními postupy stále více připomínat marný souboj stále slabšího Wehrmachtu se stále silnější Rudou Armádou v roce 1944.

Slavjansko-Kramatorská aglomerace, která je od vyhnání povstaleckých tlup plukovníka Igora Strelkova v roce 2014 trvale v moci kyjevského režimu, je bytostně závislá na třech dopravních tepnách. Hlavní, vede z Pokrovska a Mirhorodu, a už před měsícem se dostala pod dostřel polních artilerie operační skupiny Střed generála Mordvičeva, a jako taková je v podstatě vyřazena z činnosti. Druhá nejdůležitější vede z Charkova přes Izjum, a její vyřazení má za svůj očekávaný operační úkol velitel podivné skupiny Západ generál Mordvičev. K zásobování aglomerace S-K tak mají podle Gerasimova zámyslu zbýt už pouze lokální komunikace nižší propustnosti vedoucí z 50 km široké úsečky mezi městečky Barvenkovo, (40 km jižně Izjum), a Dobropillja (20 km severně Pokrovsk). Tím dojde ke značnému snížení objemu i rychlosti zásobování aglomerace S-K. V ní se aktuálně zdržuje ještě okolo 100 tisíc obyvatel, kterým už Gosudarovy rakety zničily elektrárny i teplárny.

Gerasimov tak plánuje využít v ruský prospěch známý tzv. “efekt Paříž 44”. Eisenhower tehdy nařídil oběma svým podřízeným válečníkům, (Bradley a Montgomery), aby z jihu a ze severu obešli Paříž, a v žádném případě město neosvobozovali, ale jen obklíčili, protože jinak “kalkulované potřeby zásobování osvobozeného obyvatelstva potravinami a palivy” vyčerpají logistické kapacity spojenců, a ti budou muset výrazně zpomalit pronásledování

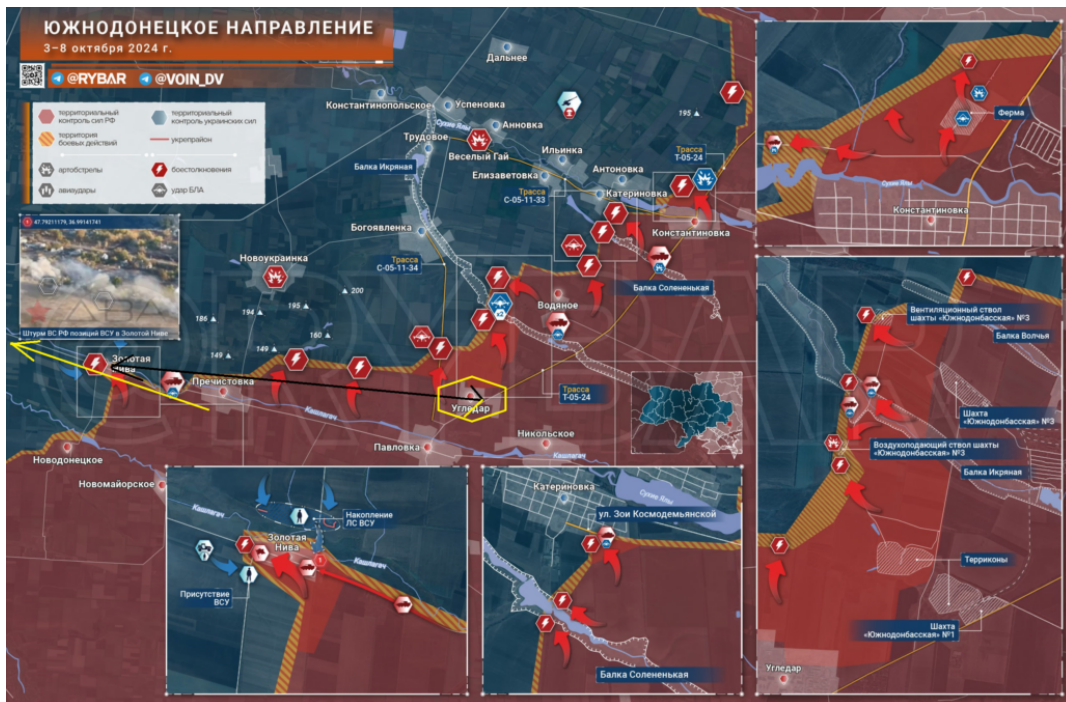
Wehrmacht, a nepodaří se jim tak na středím toku včas překročit Rýn, a vtrhnout na německé území už před příchodem zimy 44/45, a rychle, ještě před vstupem Sovětů do Německa a Rakouska, tak rozhodnout válku oslnivým vítězstvím Západních spojenců. Plánu tehdy hodil vidle nejprve de Gaulle, který si ve Washingtonu vydupal povolení, a vyslal svého válečníka Leclerc de Hauteclocque, aby v čele 2. obrněné divize severoafrických Francouzů vtrhnul do Paříže nejkratší možnou cestou. A potom i samotný Patton. Jakmile mu totiž špehové donesli, že Francouzi už pochodují proti instrukcím z londýnského štábu Spojenců na Paříž, jak podezíral, nařídil svým předem vyčleněným tankistům, aby tam byli dřív. Dodnes tak ve francouzské historiografii spolu válčí dvě školy. Jedna tvrdí, že generál de Hauteclocque se do města probil první. Druhá, že generál Patton v klání o hodinu zvítězil. V každém případě, “effekt Paříž 44” začal fungovat přesně, jak Eisenhowerovi londýnští plánovači kalkulovali, a pronásledování rozvráceného Wehrmachtu muselo být přerušeno. Rudá armáda si tak nakonec i díky efektu Paříž-44 odnesla vavříny nejcennější, Hitlerovu ohořelou čelist, a Berlín, Vídeň i Prahu.

Efekt “S-K-2025” má působit obdobně. Po zářiovém vyřazení ukrajinského zásobovacího uzlu Pokrovsk-Myrnohrad děly generála Mordvičeva jsou vyřazeny dopravní tepny na Slavjansk-Kramatorsk, i do Kostantynivky. Hlavní ukrajinský logistický uzel Konstantynivka, tak může být zásobován pouze přes Slavjansk-Kramatorsk, ale pouze z tepen Charkov-Izjum, a z úsečky mezi městečky Barvenkovo-Dobropilija. Konstantynivka přitom zásobuje celou skupinu vojsk Ukrajiny, která bojuje ve stále tíže logisticky obhospodařovatelném výběžku frontové linie směrem na východ. Tato skupina armád Ukrajiny je sevřena v prostoru měst Seversk, Časyv Jar a Toreck. Každý další postup čelních odřadů generála Nikiforova, (severně), a generála Mordvičeva, (jižně), obou generálů směrem na západ, celou ukrajinskou skupinu sevřenou mezi oběma ruskými generály, která čítá přes 100 tisíc soldátů, vystavuje stále zřetelnějším těžkým podmínkám boje v operačním pytli. Uzavření

pytle je možné třemi způsoby. Úderem Mordvičeva z jihu na Slavjansk, úderem Nikiforova ze severovýchodu na Slavsansk, nebo obsazením městeček Izjum, Barvenkovo a Dobropilija, a obklíčením celé aglomerace Slavjansk-Kramatorsk i s celou 100 tisícovou ukrajinskou bitevní skupinou ve východním výběžku donbaské fronty. Poslední ruské operace ve Vuhledaru, i v prostoru před Pokrovskem ukázaly, že Rusové se už snaží velká a pevně stavěná města raději obklíčovat, třeba nyní Selidovo (20 000 obyvatel před válkou). Vzhledem k rostoucí ruské převaze se zdá, že Mordvičev přes Selidovo z jihozápadu obejde Pokrovsk a bude pokračovat na Barvenkovo, a Nikiforov přes Izjum ze severozápadu obejde Slavjansk a bude pokračovat na Barvenkovo. Rusové už takto postupovali na jaře a v létě 2022, kdy přes Izjum pochodovali na Barvenkovo, podobně jako se nyní začíná drát vpřed Nikiforov. Jižní rameno kleští, nyní Mordvičev, tehdy však neexistovalo, a ruská vojska si jen bezmocně lámala své útočné drápy před pevnostmi Avdijivka, Marinka a Vuhledar.

Teď jsou všechna tato pevnostní města pevně v ruské moci a ukazuje se, že klíčové dálnice a kvalitní cesty, které z nich vedou na západ, budou sloužit jako osy dalších ruských postupů. Mordvičevův taktický vynález, probíjet se vřed pouze směry kudy vedou kvalitní pevné komunikace, umožňující extrémně rychlý pohyb sil i zásob, a ve kterých zástavba z odolných budov umožňuje úspěšné skrývání ruských sil i skladů před ukrajinskými drony a západní kazetovou municí, a v malých stepních pytlích mezi útočícími čelními odřady svírat na polích a v lesních úsecích zakopanou ukrajinskou pěchotu, a zmasakrovat ji bez vlastních ztrát, buď při jejím chaotickém ústupu na poslední chvíli, nebo ji zajmout, až jí dojde pitná voda, potraviny a munice, se ukazuje jako geniální řešení operačních útočných postupů při stávající schopnosti ruské armády vytvořit na několika libovolných malých úsecích fronty šířky 40 km a hloubky 80 km oblast naprosté 100% ruské převahy a dominance.

Ukrajínští elitní veteráni si neustále a čím dál častěji stěžují a standartní ruský postup. Ruské drony, a operačně taktické raketometry a rakety, a bitevní letadla SU-25, a bitevní vrtulníky a klouzavé bomby vypouštěné z SU-34 neprodyšně uzavřou celou bojovou zónu, v níž se Rusové rozhodli útočit, do hloubky desítek kilometrů. Žádný ukrajinský tank, bojové vozidlo, nákladní auto nebo zásobovací či sanitní dodávka, ani rychlé SUV v této zóně nemá žádnou šanci na přežití. Kdo se pohne, je spatřen a zničen. Vojáci v přední linii nemůžou být ani zásobováni, ani doplňováni, a ani evakuace raněných není možná. Zákopy a uzly odporu přitom neustále přeorává ruské dělostřelectvo. Celá ruská dominance nad určenou oblastí trvá nepřetržitě po dobu několika týdnů, a zákonitě se v jejím průběhu v některém místě ukrajinská obrana vyčerpáním zhroutí. Jakmile k tomu dojde, do mezery se rychle vklíní ruské elitní jednotky na terénních motocyklech, a za nimi postupující mechanizované jednotky. Specifikou přitom je, že tou dobou jsou už přesnými ruskými údery zničena doupata operátorů ukrajinských taktických dronů, a velitelé ukrajinských brigád, na které Rusové útočí, už nevidí, co se kolem nich děje, a nemohou ani Rusy nijak významně drony napadat. Jediné, co Ukrajince zatím chrání, je schopnost Rusů vytvořit tuto absolutní dominanci pouze na třetině fronty jedné operační skupiny, aktuálně pro čelní armádu generála Mordvičeva u Selidova, a na dvou až třech menších bojištích pro úderné sbory složené ze dvou tří divizí nebo brigád, aktuálně jeden takový komplex působí na severu Kurského invazního bojiště, kam Lapin odvelel prostředky kryjící předtím jeho invazi na Volčansk u Charkova, a druhý nyní pracoval pro generála Sančika u Vuhledaru, kam byl převelen od generála Kuzovleva po dobytí Karlovky. Pro Kuzovleva nyní působí Mordvičevův komplex, protože hlavní Kuzovlevovy síly postupují jen pár kilometrů jižně od hlavních sil Mordvičeva.

O tom, že ukrajinská obrana praská ve švech, svědčí i rychlý postup operační skupiny generála Sančika. Ten po obklíčení a vyčištění dva roky nedobytné pevnosti Vuhledar bráněné elitní ukrajinskou mechanizovanou brigádou, za jedině odpoledne rozprášil a obrátil na chaotický útěk celou brigádu násilím narychlo pochytaných nebožáků vyzbrojených jen sbírkou starých pušek a kulometů, kterou náčelnictvo kyjevské Soldatesky ukryté v bezpečí Zelenského doupěte vyslalo Vuhledar ihned osvobodit. V nastalém chaosu, kdy z Vuhledaru zbaběle prchající vyčerpaní elitní mechanizovaní válečníci Ukrajiny odmítli pochytaným domobrancům, kteří je přitáhli zachránit před jistou smrtí, předat aspoň nějaké drony a rušičky REB, aby měli aspoň malou šanci, že boj s po zuby a vším myslitelným vyzbrojenými Sančikovými válečníky přežijí, si domobranci uvědomili, že naštěstí dostali od svého velení rychlá terénní auta, a ujeli v nich ještě rychleji, než stihli ve svých obrněncích prchnout elitní mechanizovaní válečníci. Výsledkem byl rychlý a bezstarostný postup ruských vojsk o pár kilometrů. Na mapě je Vuhledar ve žlutém hexagonu, černá šipka představuje vzdálenost 18 km mezi osvobozeným Vuhledarem, a den později osvobozenou vesnicí Zolotaja Niva. 12 km na západ od Zolotaja Niva ve směru žluté šipky leží další klíčové místo tohoto jižního bojiště, městečko Velyka Novosilka. Sančik po osvobození Vuhledaru se usilovně tlačí na západ k Velyke Novosilce. Opět tak uplatňuje pravidlo zavedené do ruských operačních postupů generálem Mordvičevem – útočit

hlavně podél důležitých zpevněných komunikací. Z Velyke Novosilky loni v létě vyrazily hlavní ukrajinské kolony amerických a německých tanků, aby prorazily k azovskému pobřeží. Teď bude Velyka Novosilka osvobozena úderem z boku, který mine opevnění, která před ní Ukrajinci směrem na jih celý rok usilovně budovali. Po obsazení Novosilky Sančik zřejmě vyrazí po další pěkné cestě na sever ke Kurachovu. K němu se už od severovýchodu probíjí Kuzovlev, a ten to má pár kilometrů. Jižní výběžek ukrajinské fronty na Donbase směrem na východ, který se vytvořil po postupu Mordvičeva od Avdijivky k Pokrovsku, tak bude eliminován. Jakmile protáhnete přímku z Velyke Novosilky na Pokrovsk zjistíte, že její osa dále míří přímo na Slavjansk. Když přímku natáhnete na Dobropillji, zjistíte, že její osa míří dále na sever postupně přesně na Barvenkovo, Izjum a Kupjansk. Celá ukrajinská skupina armád roztažená v pasivní obraně od Pokrovsku na východ k Bachmutu, z něj na sever k Seversku, a potom zpátky na východ obloukem vypouleným na sever, až ke Slavjansku se tak může rychle dostat do obklíčení svíravými postupy generálů Nikiforova, Mordvičeva a Kuzovleva. Viz dále v analýze.

50 km jihovýchodně od Velyke Novosilky se v posledních dnech aktivizovaly elitní výsadkové a mechanizované brigády další polní armády podřízené Sančikově skupině Jih. Obecně se předpokládá, že současně s postupem na Velikou Novosilku od Vuhledaru, zahájí Sančik další útok přes Robotino na Orechov. Tento útok druhé Sančikovy úderné skupiny má zřejmě rýt do boku ukrajinské obrany, která je protažená v oblouku přes Huljapole až do Velike Novosilky, a bude nyní čelit postupu Sančikovy první úderné skupiny z Vuhledaru směrem na Západ. Cílem obou útoků bude vytvořit nástupní prostor pro přimknutí fronty k Záporoží, tak aby ruská polní artilerie mohla ve městě příští rok vyřadit zbylé průmyslové i energetické kapacity. Protože po dosažení Velyke Novosilky postupem z Vuhledaru nejsou dále směrem na západ dobré dopravní tepny, je možné, že Sančik své síly přeskupí k Robotinu, aby postupoval z něj na sever, a postup na Západ místo něj převezme Kuzovlev, kterému po dobytí Kurachova z něj vede přímá dálnice na Záporoží.

Při ústí Dněpru do Černého moře se navíc podezřele zaktivizovala operační skupina generála výsadkových vojsk Teplinského. Ta jednak přes letní měsíce vedla krátkou kampaň při níž její elitní komanda nemilosrdně vyčistila říční ostrovy od ukrajinských komand, která se tam loni na podzim usadila. V bitvě sice jasně zvítězila ruská komanda, která předčila Ukrajince ve všech směrech, včetně tichého zabíjení, leč ruští vlastenci i tak lkali nad občasnými ztrátami svých nejlepších, často mediálně známých hrdlořezů, ve zbytečných půtkách o mizerné nánosy bahna porostlé vegetací, a dožadovali se, aby tito profesionální vojenští zabijáci byli raději ihned vysláni osvobodit kurskou zemi. Teplinskyj je však znám, že své elitní hrdlořezce až dojemně chrání před hrdinskou smrtí ve zbytečných operacích, a tak jejich nasazením do bitev o nánosy bahna, sledoval vyšší cíl. Ukrajinské politické velení se podle očekávání vylekalo, že Rusové mají v odvetě za loňskou drzou a kravou ukrajinskou invazi na předmostí Krynyky za lubem také překročit Dněpr a vybojovat bitvu “o Krynyky na druhou”, aby dokázali že jsou větší, lepší, a silnější, a vyslalo tak na obranu západního břehu pro jistotu značné posily. Jakmile Ukrajinci svoji obranu na západním břehu nahustili na patřičnou úroveň, začalo být hned jasnější, co jim vlastně Teplinskyj zamýšlel provést. A z východního břehu začaly na západní každý den létat ne drony, ale celé roje dronů, a ty od té doby pronásledují kohokoli a cokoli se tam hne. Ukrajinci si s tím neví rady. Teplinskyj nedělá nikdy nic bezúčelně, a protože je jasné, že přijde čas, a ruská armáda bude muset Dněpr překročit, a nebo aspoň přesvědčit Ukrajince, že je před Rusy Dněpr stejně jako Banderovce a další nacisty opět nezachrání, tak Teplinskyj prostě trénuje operátory dronů v masivním vraždění, aby vyzkoušel kolik jich bude třeba, aby eliminovali všechny ukrajinské obránce na západním břehu v úseku budoucího násilného překročení jeho toku. Teplinskyj tak dává lekci Ukrajincům par excellence. Ti měli loni v bitvě o Krynyky jasnou výhodu vyššího břehu, a měli tak podle všech prověřených štábních postupů přitáhnout dalekonosná děla, a drony a raketometry HIMARS, a vystřílet

všechny Rusy, kteří se do vesnice Krynyky plazili, a všechna děla, která by se Ukrajince ve vsi opovážila ostřelovat. Osvědčené štábní postupy však hlavním vojenským myslitelům Zelenského soldatesky nic neříkají, a tak místo ostřelování útočících Rusů děly a jejich pacifikování drony raději posílali své vojáky v gumových člunech, které jim stejní hlupáci z NATO dodali v potřebných počtech, aby v Krynyky umírali po stovkách, zabíjeni ruskými granáty a drony, aniž by Rusa spatřili, či si na něj aspoň vystřelili. Na charakteru boje se ani letos nic nezměnilo. Teplinskyj pro budoucí štábní manuály zjišťuje kolik dronů bude třeba, aby se řeka velikosti Dněpru dala bezpečně překročit, a předmostí na jejím břehu udržet, protože to dosud nikdo přesně neví, ani nedokáže spočítat. A tupí kyjevští generálové mu poslali své vojáky jako pokusné ovce, aby to mohl spočítat přesně. V armádě v níž vítězí tupost nad inteligencí není radno bojovat.

Ruští výsadkáři jsou sice obecně považováni za třídu “samu pro sebe”, a západní veteráni, kteří se s nimi vypravili na začátku invaze na Ukrajinu soupeřit, rychle bojiště vyklidili a roznesli mezi komunitu, že takové peklo na zemi jaké rozpoutali, ještě nikdy nezažili, a ani nedoporučují ostatním, aby se jim zkoušeli postavit do cesty, je-li jim život milý. Co provedli včera, však opět překračuje všechny dosavadní legendy. Příslušníci 49. úderné výsadkové brigády, pod clonou útočných dronů, se prorvali po hrázi (délka hráze 250 metrů) malé přehrady na řece Янчекрак, za níž ve směru toku už je jen bažina bývalé Kachovské přehrady na Dněpru, a vtrhli do vesnice Kamenskoe (2000 obyvatel), a

začali ji čistit od zbytku demoralizovaných Ukrajinců, které předtím nepovraždily drony. ([Video z akcí dronů na přehradě zde.](#))

Snadnost a rychlost s jakou ruští výsadkáři překonali hráz je šokující, a ukazuje, že na moderním bojišti dokáže koncentrace dronů vyčistit mladé a vycvičené pěchotě cestu lépe, než klasické dělostřelectvo. A ani zdánlivě nedobytné postavení za 250 metry hluboké vody, ke kterému vede pouze hladká koruna hráze, která se dá snadno postřelovat z vyvýšenin za druhém břehu, přestane být nedobytné, jestli jej současně napadne roj zabijáckých dronů. Z videa je jasné, že ukrajinský západní REB opět selhal, a žádná PVO na bojišti nebyla. Šokující je, že Rusové tak včera překonali předposlední přirozenou obranu linii před velkoměstem Záporoží, (710 000 obyvatel), a od něj je už dělí jen 20km.

Asi nejvýmluvnější doklad naprostého pohrdání Kyjevské generality životy obyčejných ukrajinských vojáků [představuje toto video](#), které 5. října zveřejnil jeden z nižších komandantů [21. mechanizované brigády](#) vyzbrojené německými Leopardy a švédskými těžkými obrněnými vozidly CV-90. Velitel čety Andrej Tymoščuk ve videu obvinil kyjevskou generalitu z naprosté tuposti. Podle něj dostala jednotka, v níž sloužil o síle 300 mužů vyzbrojených západní technikou na začátku invaze do Ruska od velitele brigády ústní rozkaz prolomit kurskou hranici a postupovat vpřed pokud to půjde, a potom se zakopat a čekat na další rozkazy. Jednotka rozkaz splnila, ale celý měsíc nedostala z týlu žádnou vodu, potraviny, munici a ani posily, a žádný z velitelů se u jednotky ani neukázal. Za tři týdny bojů s Rusy zbylo v jednotce ze 300 lidí, kteří vyrazili přes hranice, na živu posledních 40, a ti po vyčerpání všech možností prchli. Všichni ranění předtím pomřeli, protože žádná evakuace neexistovala. Ranění měli nasazena taktická škrtidla končetin, aby nevykrváceli celých 6 až 7 dní, (mohou být maximálně hodiny), když čekali na evakuaci. Stejně se jí nakonec nedočkali. Podle velitele Tymoščuka velení brigády přeživší vojáky z armády vyhnalo, aby mohli být souzeni jako dezertéři, a nemohli tak svědčit proti generálům o bordelu, který na kurském bojišti panuje. Video se po ukrajinských sítích šířilo rychlostí blesku. Tymoščukova výpověď je další ze série

zpráv veteránů z bojiště. Podle nich obecně se 1/2 ukrajinské armády vytrvale skrývá v týlu a její prominentní příslušníci na frontě nikdy nebojují. Pochytaní násilím zmobilizovaní vojáci, kteří jsou posíláni na frontu, vědí že jdou na smrt. Velitelé je ovšem po jejich smrti naschvál evidují jako “nezvěstné” nebo “dezertéry”, aby armáda nemusela rodinným příslušníkům vyplácet důchody a náhrady. Nedávno byl za dezertéra prohlášen dokonce hrdina Ukrajiny, který po léčení v Kyjevské nemocnici, zemřel na jeho následky ve svém domově. Dezertérem byl prohlášen, protože díky následkům svého těžkého zranění nedokázal včas splnit byrokratické nařízení, podle kterého se voják po propuštění z nemocnice musí okamžitě hlásit u své jednotky, kde může být demobilizován. Protože umřel po propuštění z nemocnice, a než byl u jednotky úředně demobilizován, byl automaticky prohlášen za dezertéra. Voják Hrdina byl naštěstí dostatečně veřejnosti známý, a tak vypukl skandál, a několik zelených úředních byrokratů dostalo pro uklidnění zjitřené veřejnosti přes prsty. Jak ukazuje výpověď velitele Tymoščuka, systém však jede dál. Ostatně není divu. Uprostřed války proti terorismu se Američané potýkali se stejnými problémy, a jejich vojenské zdravotnictví se dostalo pod takový tlak, že nebylo nějaký čas schopno adekvátně reagovat. Vyplácet válečné důchody a náhrady a léčit raněné je obrovská zátěž pro každý stát, Ukrajinu ani Rusko nevyjímaje. Chování ukrajinských elit ke svým raněným se však vymyká všem moderním standardům.

Dnes jsem se s analýzou nadřel několik hodin. (Od 09 úterý ráno do 02.20 středa ráno). Pokud ji někdo ocení, budu rád. Mějte se krásně. Pokud zdraví dá, zítra se obdobně pustím do konfliktu na Blízkém východě. Mějte se krásně.

Je středa 9. října 02.22 ráno. Naše analýzy čte odhadem nejméně 10 tisíc lidí denně. Kdyby každý přispěl desetikorunou měsíčně, nebyly by starosti. Protože tomu tak není, a doba je zlá, o to víc

děkuji od srdce čtenářům, kdo nás i v dnešní těžké době podporují, aby naše analýzy mohly i nadále pokračovat! Mail na mne kpv0249@gmail.com.

Děkujeme Vám za pomoc! Vaše dary nám umožňují Vás informovat! Demokracie umírá ve tmě! Bez informací se nemůžeme správně rozhodnout, koho volit! Proto se snažíme informovat o všech! Nesloužíme žádné straně ani hnutí. Pokud někoho podporujeme, jde pouze o jednotlivé osoby, které osobně známe. Děkujeme, že naše pořady sledujete a naše články čtete. Naši činnost můžete podpořit darem na účet 2902739284 / 2010, IBAN CZ79 2010 0000 0029 0273 9284, BIC FIOBCZPPXXX, Své platby prosím označte slovem DAR. Děkujeme! Všechny překlady jsou volné a v kontextu

Poslední pořady: Na TV Bureš 26. září [najdete zde](#). Na Protiproudu s Petrem Hájkem [18. září najdete zde](#). S Josefem Skálou 12. září na TV Bureš, [pořad najdete zde](#). V polovině října se chystám do Klatov, termín a místo upřesním